

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

z dnia 20 marca 2006 r.

w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Produkcja, wytwarzanie i dystrybucja produktów rolnych i środków spożywczych odgrywają ważną rolę w gospodarce Wspólnoty.
- (2) Należy wspierać różnorodność produkcji rolnej w celu osiągnięcia na rynkach lepszej równowagi między popytem a podażą. Promowanie produktów o specyficznych cechach może przynieść gospodarce wiejskiej istotne korzyści, w szczególności na obszarach mniej uprzywilejowanych lub oddalonych, zarówno poprzez zwiększenie dochodów rolników, jak i zatrzymanie społeczności wiejskiej na tych obszarach.
- (3) Coraz więcej konsumentów przywiązuje większą wagę do jakości spożywanych środków spożywczych niż do ich ilości. Poszukiwanie konkretnych produktów tworzy popyt na produkty rolne lub środki spożywcze posiadające rozpoznawalne pochodzenie geograficzne.
- (4) Z uwagi na dużą różnorodność produktów wprowadzanych na rynek oraz dużą ilość dostarczanych o nich informacji konsument, aby móc dokonać najlepszego wyboru, powinien otrzymywać wyraźne i związane informacje o pochodzeniu produktów.
- (5) Produkty rolne i środki spożywcze podlegają, w odniesieniu do ich etykietowania, ogólnym zasadom ustanowionym w szczególności w dyrektywie 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw

państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽²⁾. Z uwagi na ich szczególny charakter, w odniesieniu do produktów rolnych i środków spożywczych, pochodzących z określonego obszaru geograficznego i wymagających od producentów umieszczania odpowiednich symboli lub oznaczeń wspólnotowych na opakowaniach, powinny zostać przyjęte dodatkowe przepisy szczególne. Umieszczanie tych symboli lub oznaczeń powinno stać się obowiązkowe w przypadku nazw wspólnotowych – z jednej strony, aby ta kategoria produktów i związane z nimi gwarancje stały się lepiej znane konsumentom, a z drugiej strony, w celu umożliwienia łatwiejszej identyfikacji tych produktów na rynku i tym samym ułatwienia kontroli. Producentom powinien zostać przyznany odpowiedni okres na dostosowanie się do powyższego obowiązku.

- (6) Należy przyjąć przepisy dotyczące wspólnotowego podejścia do kwestii nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych. Ramowe przepisy wspólnotowe dotyczące systemu ochrony pozwalają na opracowanie oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia, ponieważ przewidując ujednoczone podejście, zapewniają uczciwą konkurencję między producentami wyrobów noszących takie oznaczenia i zwiększają wiarygodność produktów w oczach konsumentów.
- (7) Przyjmowane przepisy powinny obowiązywać, nie naruszając istniejących obecnie przepisów wspólnotowych dotyczących wina i napojów spirytusowych.
- (8) Zakres stosowania niniejszego rozporządzenia powinien być ograniczony do niektórych produktów rolnych i środków spożywczych, których cechy charakterystyczne są powiązane z pochodzeniem geograficznym. Zakres stosowania rozporządzenia może jednak zostać rozszerzony i obejmować inne produkty rolne lub środki spożywcze.
- (9) W ramach obecnych praktyk należy określić dwa rodzaje opisów geograficznych, mianowicie: chronione oznaczenia geograficzne i chronione nazwy pochodzenia.
- (10) Produkt rolny lub środek spożywczy posiadający taki opis powinien spełniać określone wymogi wymienione w specyfikacji.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/89/WE (Dz.U. L 308 z 25.11.2003, str. 15).

- (11) Objęcie ochroną oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia w państwach członkowskich powinno wymagać ich zarejestrowania na szczeblu wspólnotowym. Wpis do rejestru powinien służyć też dostarczeniu informacji podmiotom uczestniczącym w handlu oraz konsumentom. W celu zapewnienia, że nazwy zarejestrowane we Wspólnocie spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu, wnioski powinny być rozpatrywane przez organy krajowe danego państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem zgodności z minimalnymi przepisami wspólnymi, w tym krajową procedurą sprzeciwu. Komisja powinna następnie uczestniczyć w rozpatrywaniu wniosków w celu upewnienia się, że spełniają one wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i że we wszystkich państwach członkowskich stosowane jest jednolite podejście.
- (12) Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (porozumienie TRIPS z 1994 r. zawarte w załączniku 1C do umowy ustanawiającej Światową Organizację Handlu) zawiera szczegółowe przepisy dotyczące dostępności, nabywania, zakresu stosowania, utrzymywania oraz dochodzenia praw własności intelektualnej.
- (13) Ochrona na mocy niniejszego rozporządzenia powinna, pod warunkiem rejestracji, być również dostępna dla oznaczeń geograficznych państw trzecich, w przypadkach gdy są one chronione w kraju pochodzenia.
- (14) Procedura rejestracji powinna umożliwić każdej osobie fizycznej lub prawnej w państwie członkowskim lub państwie trzecim, mającej uzasadniony interes, na ochronę swoich praw poprzez zgłoszenie sprzeciwu.
- (15) Powinny istnieć procedury pozwalające na dokonywanie po rejestracji, w związku z postępem technicznym, zmian specyfikacji na wniosek grup mających uzasadniony interes oraz pozwalające na cofnięcie rejestracji oznaczenia geograficznego lub nazwy pochodzenia produktu rolnego lub środka spożywczego, w szczególności jeżeli taki produkt lub środek spożywczy przestał być zgodny ze specyfikacją, na podstawie której przyznano oznaczenie geograficzne lub nazwę pochodzenia.
- (16) Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne chronione na terytorium Wspólnoty powinny podlegać wiarygodnemu systemowi oficjalnych kontroli, opartemu na systemie kontroli zgodnym z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽³⁾, jak również systemowi kontroli zapewniających zgodność ze specyfikacją danych produktów rolnych i środków spożywczych.
- (17) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość pobierania opłat w celu pokrycia ponoszonych kosztów.
- (18) Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁴⁾.
- (19) Nazwy zarejestrowane na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych⁽⁵⁾ przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia powinny być nadal chronione na mocy niniejszego rozporządzenia i automatycznie wprowadzone do rejestru. Należy także przewidzieć środki przejściowe mające zastosowanie do wniosków o rejestrację otrzymanych przez Komisję przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.
- (20) W celu zapewnienia jasności i przejrzystości należy uchylić rozporządzenie (EWG) nr 2081/92 i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie określa zasady ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych wymienionych w załączniku I do Traktatu produktów rolnych przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz środków spożywczych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, a także produktów rolnych wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się jednak ani do produktów z sektora wina, z wyłączeniem octów winnych, ani do napojów spirytusowych. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽⁶⁾.

Załączniki I i II do niniejszego rozporządzenia mogą być zmieniane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla innych szczególnych przepisów wspólnotowych.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1.

3. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (7) nie ma zastosowania ani do nazw pochodzenia, ani do oznaczeń geograficznych objętych niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 2

Nazwa pochodzenia i oznaczenie geograficzne

1. Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) „nazwa pochodzenia” oznacza nazwę regionu, określonego miejsca lub, w wyjątkowych przypadkach, kraju, która służy do oznaczenia produktu rolnego lub środka spożywczego:

— pochodzącego z tego regionu, określonego miejsca lub kraju,

— którego jakość lub cechy charakterystyczne są w istotnej lub wyłącznej mierze zasługą środowiska geograficznego, na które składają się czynniki naturalne i ludzkie, oraz

— którego produkcja, przetwarzanie i przygotowywanie mają miejsce na określonym obszarze geograficznym;

b) „oznaczenie geograficzne” oznacza nazwę regionu, określonego miejsca lub, w wyjątkowych przypadkach, kraju, która służy do oznaczenia produktu rolnego lub środka spożywczego:

— pochodzącego z tego regionu, określonego miejsca lub kraju, oraz

— którego określona jakość, renoma lub inna cecha charakterystyczna może być przypisana temu pochodzeniu geograficznemu, oraz

— którego produkcja lub przetwarzanie lub przygotowywanie mają miejsce na określonym obszarze geograficznym.

2. Tradycyjne nazwy geograficzne lub niegeograficzne służące do oznaczenia produktu rolnego lub środka spożywczego, spełniające wymogi, o których mowa w ust. 1, są również uznawane za nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficzne.

3. Nie naruszając ust. 1 lit. a), jako nazwy pochodzenia traktuje się niektóre określenia geograficzne danych produktów, w przypadku których surowce do ich wytworzenia pochodzą z obszaru geograficznego bardziej rozległego lub różnego od obszaru, w którym następuje przetworzenie, pod warunkiem że spełnione są następujące wymogi:

a) obszar produkcji surowca jest określony;

b) istnieją szczególne warunki produkcji surowców; oraz

c) istnieje system kontroli gwarantujący przestrzeganie warunków określonych w lit. b).

Określenia, o których mowa, musiały być uznawane za nazwy pochodzenia w kraju pochodzenia przed dniem 1 maja 2004 r.

Artykuł 3

Charakter rodzajowy, konflikt z nazwami odmian roślin, ras zwierząt, homonimami i znakami towarowymi

1. Nazwy, które stały się nazwami rodzajowymi, nie mogą być rejestrowane.

Dla celów niniejszego rozporządzenia „nazwa, która stała się nazwą rodzajową” oznacza nazwę produktu rolnego lub środka spożywczego, która – mimo iż jest związana z miejscem lub regionem, w którym produkt lub środek spożywczy był pierwotnie produkowany lub wprowadzany na rynek – stała się powszechną nazwą produktu rolnego lub środka spożywczego we Wspólnocie.

W celu stwierdzenia, czy dana nazwa stała się nazwą rodzajową, uwzględnia się wszelkie czynniki, w szczególności:

a) aktualną sytuację w państwach członkowskich i na obszarach spożycia;

b) właściwe przepisy krajowe lub wspólnotowe.

2. Dana nazwa nie może zostać zarejestrowana jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, jeśli koliduje z nazwą odmiany roślin lub rasy zwierząt i może z tego powodu wprowadzić w błąd konsumenta co do prawdziwego pochodzenia danego produktu.

3. Rejestracji nazwy homonimicznej lub częściowo homonimicznej w stosunku do nazwy już zarejestrowanej na mocy niniejszego rozporządzenia dokonuje się z należyтым uwzględnieniem lokalnego i tradycyjnego użycia oraz rzeczywistego ryzyka błędnego zrozumienia. W szczególności:

a) nazwa homonimiczna prowadząca do błędnego przekonania konsumenta, że produkty pochodzą z innego terytorium, nie podlega rejestracji nawet w przypadku gdy ta nazwa i jej brzmienie są dokładnie takie same jak nazwa faktycznego terytorium, regionu lub miejsca pochodzenia danych produktów rolnych lub środków spożywczych;

b) stosowanie zarejestrowanej nazwy homonimicznej uwarunkowane jest istnieniem w praktyce wystarczającego rozróżnienia między później rejestrowaną nazwą homonimiczną a nazwą już zamieszczoną w rejestrze, z uwzględnieniem konieczności równego traktowania zainteresowanych producentów i unikania wprowadzania konsumenta w błąd.

(7) Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37.

4. Nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne nie są rejestrowane, jeśli przy uwzględnieniu renomy danego znaku towarowego, jego powszechnej znajomości oraz okresu, przez jaki jest on używany, rejestracja mogłaby wprowadzić w błąd konsumenta co do prawdziwego pochodzenia produktu.

Artykuł 4

Specyfikacja produktu

1. Korzystanie z chronionej nazwy pochodzenia (ChNP) lub chronionego oznaczenia geograficznego (ChOG) jest dozwolone jedynie w przypadku gdy produkt rolny lub środek spożywczy są zgodne ze specyfikacją produktu.

2. Specyfikacja produktu zawiera co najmniej następujące elementy:

- a) nazwę produktu rolnego lub środka spożywczego zawierającą nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne;
- b) opis produktu rolnego lub środka spożywczego zawierający, w odpowiednich przypadkach, skład surowcowy i główne właściwości fizyczne, chemiczne, mikrobiologiczne lub organoleptyczne produktu albo środka spożywczego;
- c) określenie obszaru geograficznego i, w odpowiednich przypadkach, szczegółowe informacje dotyczące zgodności z wymogami, o których mowa w art. 2 ust. 3;
- d) dowód, że dany produkt rolny lub środek spożywczy pochodzą z określonego obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) lub b), w zależności od przypadku;
- e) opis metody otrzymywania produktu rolnego lub środka spożywczego i, w odpowiednich przypadkach, opis miejscowych oryginalnych i niezmiennych metod otrzymywania oraz informacje dotyczące pakowania, jeśli grupa w rozumieniu art. 5 ust. 1 składająca wniosek określi i poda przyczyny, dla których pakowanie musi odbywać się w obrębie określonego obszaru geograficznego w celu zachowania jakości, zagwarantowania pochodzenia lub zapewnienia kontroli;
- f) szczegółowe informacje potwierdzające:
 - i) związek między jakością i cechami charakterystycznymi produktu rolnego lub środka spożywczego a środowiskiem geograficznym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) lub, w zależności od przypadku,
 - ii) związek między określoną jakością, renomą lub inną cechą charakterystyczną produktu rolnego lub środka spożywczego a pochodzeniem geograficznym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. b);

g) nazwy i adresy organów lub jednostek przeprowadzających kontrolę zgodności z wymogami specyfikacji produktu oraz ich szczegółowe zadania;

h) szczególne zasady etykietowania danego produktu rolnego lub środka spożywczego;

i) wymogi określone w przepisach wspólnotowych lub krajowych.

Artykuł 5

Wniosek o rejestrację

1. Do złożenia wniosku uprawniona jest wyłącznie grupa.

Do celów niniejszego rozporządzenia „grupa” oznacza, niezależnie od jej formy prawnej i składu, każdą organizację producentów lub przetwórców tego samego produktu rolnego lub środka spożywczego. W skład grupy mogą także wchodzić inne zainteresowane strony. Osoba fizyczna lub prawna może być traktowana jako grupa, zgodnie z przepisami wykonawczymi, o których mowa w art. 16 lit. c).

W przypadku nazwy określającej transgraniczny obszar geograficzny lub tradycyjnej nazwy związanej z transgranicznym obszarem geograficznym kilka grup może złożyć wspólny wniosek, zgodnie z przepisami wykonawczymi, o których mowa w art. 16 lit. d).

2. Grupa może złożyć wniosek o rejestrację wyłącznie w odniesieniu do produkowanych lub otrzymywanych przez nią produktów rolnych lub środków spożywczych.

3. Wniosek o rejestrację zawiera co najmniej:

a) nazwę i adres grupy składającej wniosek;

b) specyfikację produktu, o której mowa w art. 4;

c) jednolity dokument zawierający następujące elementy:

- i) główne elementy specyfikacji produktu: nazwę, opis produktu, w odpowiednich przypadkach łącznie ze szczególnymi zasadami dotyczącymi jego pakowania i etykietowania, zwięzłe określenie obszaru geograficznego;
- ii) opis związku między produktem a środowiskiem geograficznym lub pochodzeniem geograficznym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) lub b), w zależności od przypadku, a w odpowiednich przypadkach wyłącznie z tymi elementami opisu produktu lub metody jego otrzymania, które uzasadniają ten związek.

4. Jeśli wniosek o rejestrację dotyczy obszaru geograficznego znajdującego się w określonym państwie członkowskim, jest on kierowany do tego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie rozpatruje wniosek przy wykorzystaniu właściwych środków w celu sprawdzenia, czy jest on uzasadniony i czy spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia.

5. Państwo członkowskie, w ramach rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ust. 4 akapit drugi, wszczyna krajową procedurę sprzeciwu, zapewniającą odpowiednie opublikowanie wniosku i przewidującą rozsądny okres, w którym każda osoba fizyczna lub prawna, mająca uzasadniony interes i ustanowiona lub zamieszkała na terytorium tego państwa, może zgłosić sprzeciw wobec wniosku.

Państwo członkowskie bada dopuszczalność sprzeciwu zgodnie z kryteriami wymienionymi w art. 7 ust. 3 akapit pierwszy.

Jeśli państwo członkowskie uznaje, że wymogi niniejszego rozporządzenia zostały spełnione, podejmuje decyzję pozytywną i przekazuje Komisji dokumenty, o których mowa w ust. 7, w celu podjęcia przez nią ostatecznej decyzji. W przeciwnym przypadku państwo członkowskie podejmuje decyzję o odrzuceniu wniosku.

Państwo członkowskie zapewnia podanie pozytywnej decyzji do wiadomości publicznej oraz zapewnia każdej osobie fizycznej lub prawnej mającej uzasadniony interes możliwość wniesienia środków odwoławczych.

Państwo członkowskie zapewnia publikację tej wersji specyfikacji produktu, która była przedmiotem pozytywnej decyzji i zapewnia dostęp do niej drogą elektroniczną.

6. Państwo członkowskie może przyznać danej nazwie ochronę tymczasową na szczeblu krajowym, zgodną z niniejszym rozporządzeniem, oraz, w odpowiednich przypadkach, przewidzieć okres dostosowawczy; ochrona tymczasowa oraz okres dostosowawczy zaczynają obowiązywać od dnia złożenia wniosku Komisji.

Okres dostosowawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym, może być przyznany tylko pod warunkiem, że zainteresowane przedsiębiorstwa wprowadzały do obrotu dane produkty zgodnie z prawem, nieprzerwanie używając danych nazw przez okres co najmniej ostatnich pięciu lat oraz że podniosły tę kwestię w ramach krajowej procedury sprzeciwu, o której mowa w ust. 5 akapit pierwszy.

Ochrona tymczasowa na szczeblu krajowym wygasa w dniu wydania decyzji o rejestracji na mocy niniejszego rozporządzenia.

Za skutki ochrony tymczasowej na szczeblu krajowym, jeśli nazwa nie została zarejestrowana zgodnie z niniejszym rozpo-

ządzeniem, odpowiedzialność ponosi dane państwo członkowskie.

Środki zastosowane przez państwa członkowskie zgodnie z akapitem pierwszym rodzą skutki wyłącznie na szczeblu krajowym i nie mają skutków dla handlu wewnątrzwspólnotowego lub międzynarodowego.

7. W przypadku każdej pozytywnej decyzji, o której mowa w ust. 5 akapit trzeci, dane państwo członkowskie przekazuje Komisji:

- a) nazwę i adres grupy składającej wniosek;
- b) jednolity dokument, o którym mowa w ust. 3 lit. c);
- c) oświadczenie państwa członkowskiego, że uznało ono wniosek złożony przez grupę i będący przedmiotem pozytywnej decyzji za spełniający wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu oraz w przepisach wykonawczych do niego;
- d) informacje dotyczące publikacji specyfikacji produktu, zgodnie z ust. 5 akapit piąty.

8. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do zapewnienia zgodności z ust. 4–7 do dnia 31 marca 2007 r.

9. Jeśli wniosek o rejestrację dotyczy obszaru geograficznego znajdującego się w państwie trzecim, zawiera on elementy określone w ust. 3 oraz dowody, że dana nazwa jest chroniona w państwie pochodzenia.

Wniosek kierowany jest do Komisji bezpośrednio lub za pośrednictwem organów danego państwa trzeciego.

10. Dokumenty przekazywane Komisji, o których mowa w niniejszym artykule, są sporządzane w jednym z języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej lub dołączane jest do nich poświadczony tłumaczenie na jeden z tych języków.

Artykuł 6

Rozpatrywanie wniosków przez Komisję

1. Komisja rozpatruje wniosek otrzymany zgodnie z art. 5 przy wykorzystaniu właściwych środków w celu sprawdzenia, czy jest on uzasadniony i czy spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu. Rozpatrywanie wniosku nie powinno trwać dłużej niż 12 miesięcy.

Komisja co miesiąc podaje do wiadomości publicznej wykaz nazw, w odniesieniu do których złożono jej wnioski o rejestrację, a także datę ich przedłożenia Komisji.

2. Jeżeli po rozpatrzeniu wniosku zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy Komisja uznaje, że wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu zostały spełnione, publikuje ona w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolity dokument i informacje dotyczące publikacji specyfikacji produktu zgodnie z art. 5 ust. 5 akapit piąty.

Jeśli wymogi niniejszego rozporządzenia nie zostały spełnione, Komisja podejmuje decyzję o odrzuceniu wniosku zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2.

Artykuł 7

Sprzeciw, decyzja o rejestracji

1. W terminie sześciu miesięcy od daty publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przewidzianej w art. 6 ust. 2 akapit pierwszy każde państwo członkowskie lub państwo trzecie może zgłosić sprzeciw wobec proponowanej rejestracji, poprzez wniesienie do Komisji należyte uzasadnionego sprzeciwu.

2. Każda osoba fizyczna lub prawna, mająca uzasadniony interes, ustanowiona lub zamieszkała w państwie członkowskim innym niż państwo wnoszące o rejestrację lub w państwie trzecim, może również zgłosić sprzeciw wobec planowanej rejestracji poprzez wniesienie należyte uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie.

Osoby fizyczne lub prawne ustanowione lub zamieszkałe w państwie członkowskim wnoszą sprzeciw w tym państwie członkowskim w terminie umożliwiającym zgłoszenie sprzeciwu zgodnie z ust. 1.

Osoby fizyczne lub prawne ustanowione lub zamieszkałe w państwie trzecim wnoszą sprzeciw do Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem organów danego państwa trzeciego, w terminie określonym w ust. 1.

3. Za dopuszczalne uznaje się sprzeciwy, które wpłynęły do Komisji w terminie określonym w ust. 1, jeżeli:

- a) wykazano w nich, że nie zostały spełnione wymogi, o których mowa w art. 2; lub
- b) wykazano w nich, że rejestracja proponowanej nazwy byłaby sprzeczna z art. 3 ust. 2, 3 i 4; lub
- c) wykazano w nich, że rejestracja proponowanej nazwy zagroziłaby istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy lub znaku towarowego, lub istnieniu produktów, które były zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu przez okres co

najmniej pięciu lat poprzedzających publikację, o której mowa w art. 6 ust. 2; lub

- d) wskazano w nich powody pozwalające stwierdzić, że nazwa, której rejestracji dotyczy wniosek, jest nazwą rodzajową w rozumieniu art. 3 ust. 1.

Komisja bada dopuszczalność sprzeciwów.

Kryteria, o których mowa w lit. b), c) i d) akapitu pierwszego, są oceniane w odniesieniu do terytorium Wspólnoty, które w przypadku praw własności intelektualnej obejmuje jedynie terytorium lub terytoria, na których wspomniane prawa podlegają ochronie.

4. W przypadku gdy Komisja nie otrzyma żadnego sprzeciwu dopuszczalnego na mocy ust. 3, dokonuje rejestracji nazwy.

Rejestracja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5. Jeżeli sprzeciw jest dopuszczalny zgodnie z ust. 3, Komisja zwraca zainteresowane strony do podjęcia odpowiednich konsultacji.

Jeżeli w terminie sześciu miesięcy zainteresowane strony osiągnęły porozumienie, powiadają one Komisję o wszystkich czynnikach, które umożliwiły osiągnięcie tego porozumienia, w tym o opiniach wnioskodawcy i zgłaszającego sprzeciw. Jeżeli informacje opublikowane zgodnie z art. 6 ust. 2 nie zostały zmienione lub zmieniono je w nieznaczny sposób, co należy określić zgodnie z art. 16 lit. h), Komisja postępuje zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu. W innych przypadkach Komisja ponownie rozpatruje wniosek zgodnie z art. 6 ust. 1.

Jeżeli nie osiągnięto porozumienia, Komisja podejmuje decyzję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2, uwzględniając uczciwe i tradycyjne stosowanie oraz rzeczywiste ryzyko błędnego zrozumienia.

Decyzja ta zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

6. Komisja prowadzi rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych.

7. Dokumenty przekazywane Komisji, o których mowa w niniejszym artykule, są sporządzane w jednym z języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej lub dołączane jest do nich poświadczony tłumaczenie na jeden z tych języków.

Artykuł 8**Nazwy, oznaczenia i symbole**

1. Nazwa zarejestrowana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem może być używana przez każdy podmiot wprowadzający do obrotu produkty rolne lub środki spożywcze, które są zgodne z daną specyfikacją produktu.
2. Na etykietach produktów rolnych i środków spożywczych pochodzących ze Wspólnoty i wprowadzanych do obrotu pod nazwą zarejestrowaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem znajdują się oznaczenia „chroniona nazwa pochodzenia” i „chronione oznaczenie geograficzne” lub odpowiadające im symbole wspólnotowe.
3. Oznaczenia, o których mowa w ust. 2, oraz odpowiadające im symbole wspólnotowe, mogą również znajdować się na etykietach produktów rolnych i środków spożywczych pochodzących z państw trzecich i wprowadzanych do obrotu pod nazwą zarejestrowaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 9**Zatwierdzenie zmian w specyfikacji produktu**

1. Grupa spełniająca wymogi określone w art. 5 ust. 1 i 2 oraz posiadająca uzasadniony interes może wystąpić o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu, mającej na celu w szczególności uwzględnienie postępów w wiedzy naukowej i technicznej lub ponowne określenie obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. c).

Wniosek zawiera opis zmian, których dotyczy, oraz ich uzasadnienie.

2. Jeśli zmiana pociąga za sobą potrzebę dokonania jednej lub większej ilości zmian w jednolitym dokumencie, wniosek o zatwierdzenie zmiany podlega procedurze określonej w art. 5, 6 i 7. Jeżeli jednak proponowane zmiany są nieznaczne, Komisja podejmuje decyzję w sprawie zatwierdzenia zmiany z pominięciem procedury określonej w art. 6 ust. 2 i art. 7; w przypadku zatwierdzenia zmiany dokonuje publikacji informacji, o których mowa w art. 6 ust. 2.

3. Jeżeli zmiana nie pociąga za sobą żadnych zmian w jednolitym dokumencie, obowiązują następujące zasady:

- i) w przypadku gdy obszar geograficzny jest położony w danym państwie członkowskim, wypowiada się ono co do zatwierdzenia zmiany i w przypadku gdy opowiada się ono za zmianą, publikuje zmienioną specyfikację produktu oraz powiadamia Komisję o zatwierdzonych zmianach i ich uzasadnieniu;
- ii) w przypadku gdy obszar geograficzny znajduje się w państwie trzecim, Komisja rozstrzyga o zatwierdzeniu wnioskowanej zmiany.

4. Jeżeli zmiana dotyczy tymczasowej zmiany specyfikacji produktu, wynikającej z nałożenia przez organy władzy publicznej obowiązkowych środków sanitarnych lub fitosanitarnych, zastosowanie mają procedury określone w ust. 3.

Artykuł 10**Kontrole urzędowe**

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub organy odpowiedzialne za kontrole zgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004.
2. Państwa członkowskie zapewniają, że każdy podmiot spełniający wymogi niniejszego rozporządzenia będzie uprawniony do objęcia go systemem kontroli urzędowych.
3. Komisja podaje do wiadomości publicznej nazwę i adres organów oraz jednostek, o których mowa w ust. 1 lub w art. 11, i okresowo aktualizuje te dane.

Artykuł 11**Kontrola zgodności ze specyfikacją produktu**

1. W przypadku oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia odnoszących się do obszaru geograficznego we Wspólnocie kontrola zgodności ze specyfikacją produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu jest zapewniana przez:

— jeden lub kilka właściwych organów, o których mowa w art. 10, lub

— jeden lub kilka organów kontrolnych w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, działających jako jednostki certyfikujące produkty.

Koszty takiej kontroli zgodności ze specyfikacją produktu są ponoszone przez podmioty podlegające kontroli.

2. W przypadku oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia odnoszących się do obszaru geograficznego w państwie trzecim kontrola zgodności ze specyfikacją produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu jest zapewniana przez:

— jeden lub kilka organów władzy publicznej wyznaczonych przez państwo trzecie, lub

— jeden lub kilka jednostek certyfikujących produkty.

3. Jednostki certyfikujące produkty, o których mowa w ust. 1 i 2, spełniają wymogi europejskiej normy EN45011 lub przewodnika 65 ISO/IEC (wymagania ogólne dotyczące jednostek prowadzących systemy certyfikacji wyrobów), a od dnia 1 maja 2010 r. są akredytowane zgodnie z tymi normami.

4. Jeżeli organy określone w ust. 1 i 2 postanowiły przeprowadzić kontrolę zgodności ze specyfikacją produktu, zapewniają one odpowiednie gwarancje obiektywności i bezstronności, oraz dysponują wykwalifikowanym personelem i zasobami niezbędnymi do wykonywania swoich zadań.

Artykuł 12

Cofnięcie rejestracji

1. Jeżeli Komisja, działając zgodnie z przepisami wykonawczymi, o których mowa w art. 16 lit. k), uzna, że przestała być zapewniona zgodność danego produktu rolnego lub środka spożywczego objętego nazwą chronioną ze specyfikacją produktu, wszczyna zgodnie z art. 15 ust. 2 postępowanie w sprawie cofnięcia rejestracji; cofnięcie rejestracji jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Każda osoba fizyczna lub prawna, mająca uzasadniony interes, może wystąpić o cofnięcie rejestracji, przedstawiając uzasadnienie swojego wniosku.

Procedurę określoną w art. 5, 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 13

Ochrona

1. Zarejestrowane nazwy są chronione przed:

- a) wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystaniem w celach komercyjnych zarejestrowanej nazwy dla produktów nieobjętych rejestracją, o ile produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli stosowanie nazwy pozwala na czerpanie korzyści z renomy nazwy chronionej;
- b) wszelkim nadużywaniem, imitacją lub przywołaniem ich, nawet jeśli wskazane jest prawdziwe pochodzenie produktu lub jeśli chroniona nazwa została przetłumaczona lub towarzyszy jej określenie takie, jak: „rodzaj”, „typ”, „metoda”, „na sposób”, „imitacja” lub inne podobne określenie;
- c) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd określeniem miejsca pochodzenia lub wytwarzania, właściwości lub podstawowych cech produktu, znajdującym się na opakowaniu zewnętrznym lub wewnętrznym, w materiale reklamowym lub w dokumentach odnoszących się do danego produktu, jak również stosowaniem opakowań mogących stworzyć fałszywe wrażenie co do jego pochodzenia;
- d) wszelkimi innymi praktykami, które mogłyby wprowadzać konsumenta w błąd co do rzeczywistego pochodzenia produktu.

Jeżeli zarejestrowana nazwa zawiera w sobie nazwę produktu rolnego lub środka spożywczego, która jest uważana za nazwę rodzajową, stosowanie tej nazwy rodzajowej w odniesieniu do odpowiednich produktów rolnych lub środków spożywczych nie jest uważane za sprzeczne z akapitem pierwszym lit. a) lub b).

2. Nazwy chronione nie mogą stać się nazwami rodzajowymi.

3. W przypadku nazw, w odniesieniu do których wniosek o rejestrację złożono na mocy art. 5, okres przejściowy, trwający nie dłużej niż pięć lat, może zostać przewidziany na mocy art. 7 ust. 5 wyłącznie w przypadku uznania za dopuszczalny sprzeciwu, według którego zarejestrowanie proponowanej nazwy zagrażałoby istnieniu nazwy całkowicie lub częściowo identycznej lub istnieniu produktów będących zgodnie z prawem w sprzedaży od co najmniej pięciu lat poprzedzających datę publikacji, o której mowa w art. 6 ust. 2.

Okres przejściowy może zostać również przewidziany dla przedsiębiorstw ustanowionych w państwie członkowskim lub państwie trzecim, w którym znajduje się dany obszar geograficzny, pod warunkiem że przedsiębiorstwa te wprowadzały zgodnie z prawem do obrotu dane produkty, używając w sposób ciągły odpowiednich nazw przez okres co najmniej pięciu lat poprzedzających datę publikacji, o której mowa w art. 6 ust. 2, oraz że podniosły tę kwestię w ramach krajowej procedury sprzeciwu, o której mowa w art. 5 ust. 5 akapity pierwszy i drugi, lub w ramach wspólnotowej procedury sprzeciwu, o której mowa w art. 7 ust. 2. Okres przejściowy, o którym mowa w niniejszym akapicie, łącznie z okresem dostosowawczym, o którym mowa w art. 5 ust. 6, nie może przekraczać pięciu lat. Jeżeli długość okresu dostosowawczego, o którym mowa w art. 5 ust. 6, przekracza pięć lat, okres przejściowego nie przyznaje się.

4. Bez uszczerbku dla art. 14, Komisja może zezwolić, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15 ust. 2, na współistnienie nazwy zarejestrowanej i nazwy niezarejestrowanej określającej miejsce w państwie członkowskim lub państwie trzecim, jeśli nazwa ta jest identyczna z nazwą zarejestrowaną, pod warunkiem że zostały spełnione wszystkie wymienione poniżej wymogi:

- a) nazwa niezarejestrowana identyczna z nazwą zarejestrowaną była używana zgodnie z prawem w sposób stały i uczciwy przez okres co najmniej dwudziestu pięciu lat przed dniem 24 lipca 1993 r.;
- b) wykazano, że używanie nazwy nie miało na celu w żadnym momencie wykorzystania renomy nazwy zarejestrowanej ani że nazwa nie wprowadzała i nie mogła wprowadzać konsumentów w błąd co do rzeczywistego pochodzenia produktu;
- c) problem związany z identyczną nazwą był podnoszony przed zarejestrowaniem nazwy.

Współistnienie nazwy zarejestrowanej i identycznej nazwy niezarejestrowanej nie może trwać dłużej niż piętnaście lat, a po upływie tego okresu nazwa niezarejestrowana nie może być dłużej używana.

Używanie danej niezarejestrowanej nazwy geograficznej jest dozwolone jedynie w przypadkach gdy kraj pochodzenia jest wyraźnie i jasno wskazany na etykiecie.

Artykuł 14

Związek między znakami towarowymi, nazwami pochodzenia i oznaczeniami geograficznymi

1. W przypadkach gdy nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne zostało zarejestrowane na podstawie niniejszego rozporządzenia, wniosek o rejestrację znaku towarowego, odpowiadający jednemu z przypadków wymienionych w art. 13 i odnoszący się do tej samej kategorii produktów, jest odrzucony, o ile wniosek o rejestrację znaku towarowego został złożony po złożeniu w Komisji wniosku o rejestrację.

Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem akapitu pierwszego są unieważniane.

2. Przy poszanowaniu prawa wspólnotowego używanie znaku towarowego odpowiadającego jednemu z przypadków określonych w art. 13, zgłoszonego, zarejestrowanego lub – o ile jest to przewidziane w odpowiednich przepisach – nabytego poprzez używanie go w dobrej wierze na terytorium Wspólnoty, przed dniem objęcia ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego w kraju pochodzenia albo przed dniem 1 stycznia 1996 r., może być dalej dozwolone, niezależnie od rejestracji danej nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, o ile brak jest podstaw unieważnienia lub wygaśnięcia znaku towarowego określonych w pierwszej dyrektywie Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych⁽⁸⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽⁹⁾.

Artykuł 15

Procedura komitetu

1. Komisję wspiera stały Komitet ds. Chronionych Oznaczeń Geograficznych i Chronionych Nazw Pochodzenia.

2. W razie odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 16

Przepisy wykonawcze

Przepisy wykonawcze w celu wdrożenia niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Dotyczą one w szczególności:

- a) wykazu surowców, o którym mowa w art. 2 ust. 3;
- b) informacji, które muszą zostać zawarte w specyfikacji produktu, o której mowa w art. 4 ust. 2;
- c) warunków, na jakich osoba fizyczna lub prawna może być traktowana jako grupa;
- d) składania wniosku o rejestrację dla nazwy odnoszącej się do transgranicznego obszaru geograficznego, o której mowa w art. 5 ust. 1 akapit trzeci;
- e) treści i sposobu przekazywania do Komisji dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 7 i 9;
- f) sprzeciwu, o którym mowa w art. 7, w tym przepisów dotyczących odpowiednich konsultacji między zainteresowanymi stronami;
- g) oznaczeń i symboli, o których mowa w art. 8;
- h) definicji nieznacznych zmian, o których mowa w art. 7 ust. 5 akapit drugi i w art. 9 ust. 2, przy uwzględnieniu, że nieznaczna zmiana nie może dotyczyć podstawowych cech charakterystycznych produktu ani zmienić związku;
- i) rejestru nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, o którym mowa w art. 7 ust. 6;
- j) warunków kontroli zgodności ze specyfikacją produktu;
- k) warunków cofnięcia rejestracji.

Artykuł 17

Przepisy przejściowe

1. Nazwy, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są wyszczególnione w Załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96⁽¹⁰⁾, oraz nazwy wyszczególnione w Załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2400/96⁽¹¹⁾ zostają automatycznie wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 6 niniejszego rozporządzenia. Odpowiadające im specyfikacje produktów są uznawane za specyfikacje, o których mowa w art. 4 ust. 1. Pozostają w mocy wszelkie szczegółowe przepisy przejściowe związane z takimi rejestracjami.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1107/96 z dnia 12 czerwca 1996 r. w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz.U. L 148 z 21.6.1996, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 704/2005 (Dz.U. L 118 z 5.5.2005, str. 14).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2400/96 z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie wpisu niektórych nazw do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych” przewidzianego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 327 z 18.12.1996, str. 11). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 417/2006 (Dz.U. L 72 z 11.3.2006, str. 8).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1.

2. W przypadku oczekujących na rozpatrzenie wniosków o rejestrację, sprzeciwów i wniosków o unieważnienie, które Komisja otrzymała przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

- a) nie mają zastosowania procedury określone w art. 5 bez uszczerbku dla przepisów art. 13 ust. 3; oraz
- b) jednolity dokument, o którym mowa w art. 5 ust. 3 lit. c), zostaje zastąpiony streszczeniem specyfikacji produktu sporządzonym zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 383/2004 ⁽¹²⁾.

3. W razie konieczności Komisja przyjmuje inne przepisy przejściowe zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2.

Artykuł 18

Oplaty

Państwa Członkowskie mogą pobierać opłaty na pokrycie kosztów, w tym kosztów poniesionych w związku z rozpatrywaniem wniosków o rejestrację, sprzeciwów, wnio-

sków o wprowadzenie zmian i wniosków o cofnięcie rejestracji na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19

Uchylenie

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (EWG) nr 2081/92.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktowane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i powinny być odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku III.

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Przepisy art. 8 ust. 2 stosuje się jednak ze skutkiem od dnia 1 maja 2009 r., bez uszczerbku dla produktów już wprowadzonych do obrotu przed tą datą.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 marca 2006 r.

W imieniu Rady

J. PRÖLL

Przewodniczący

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 383/2004 z dnia 1 marca 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 w odniesieniu do streszczenia głównych punktów opisu produktu (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 16).

ZAŁĄCZNIK I

Środki spożywcze, o których mowa w art. 1 ust. 1

- Piwo,
 - napoje z ekstraktów roślinnych,
 - chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze i inne wyroby piekarnicze,
 - naturalne żele i żywice,
 - musztarda,
 - makarony.
-

ZAŁĄCZNIK II

Produkty rolne określone w art. 1 ust. 1

- Siano,
 - olejki eteryczne,
 - korek,
 - koszenila (surowiec pochodzenia zwierzęcego),
 - kwiaty i rośliny ozdobne,
 - wełna,
 - wiklina,
 - len międlony.
-

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 2081/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1	—
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 2 ust. 2
Artykuł 2 ust. 4	Artykuł 2 ust. 3 akapit pierwszy
Artykuł 2 ust. 5	—
Artykuł 2 ust. 6	Artykuł 2 ust. 3 akapit drugi
Artykuł 2 ust. 7	—
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy, drugi i trzeci	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy, drugi i trzeci
Artykuł 3 ust. 1 akapit czwarty	—
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 3 ust. 3	—
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5 ust. 1, 2 i 3	Artykuł 5 ust. 1, 2 i 3
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 5 ust. 4 akapit pierwszy
Artykuł 5 ust. 5 akapit pierwszy	Artykuł 5 ust. 4 akapit drugi
—	Artykuł 5 ust. 5
Artykuł 5 ust. 5 akapit drugi	Artykuł 5 ust. 6 akapit pierwszy
—	Artykuł 5 ust. 6 akapit drugi
Artykuł 5 ust. 5 akapit trzeci	Artykuł 5 ust. 6 akapit trzeci
Artykuł 5 ust. 5 akapit czwarty i piąty	Artykuł 5 ust. 6 akapit czwarty i piąty
Artykuł 5 ust. 5 akapit szósty, siódmy i ósmy	—
—	Artykuł 5 ust. 7
Artykuł 5 ust. 6	Artykuł 5 ust. 8
—	Artykuł 5 ust. 9 i 10
Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi	—
Artykuł 6 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 6 ust. 3 i 4	Artykuł 7 ust. 4
Artykuł 6 ust. 5 akapit pierwszy	Artykuł 6 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 6 ust. 5 akapit drugi	—
Artykuł 6 ust. 6 akapit pierwszy	—
Artykuł 6 ust. 6 akapit drugi	Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 7 ust. 2	—
Artykuł 7 ust. 3	Artykuł 7 ust. 2 akapit pierwszy
—	Artykuł 7 ust. 2 akapit drugi i trzeci
Artykuł 7 ust. 4	Artykuł 7 ust. 3
Artykuł 7 ust. 5	Artykuł 7 ust. 5
—	Artykuł 7 ust. 6 i 7
—	Artykuł 8 ust. 1

Rozporządzenie (EWG) nr 2081/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 8	Artykuł 8 ust. 2
—	Artykuł 8 ust. 3
Artykuł 9 akapit pierwszy	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 9 akapit drugi i trzeci	Artykuł 9 ust. 2
—	Artykuł 9 ust. 3 i 4
—	Artykuł 10 ust. 1
Artykuł 10 ust. 1	—
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 11 ust. 1
—	Artykuł 11 ust. 2
Artykuł 10 ust. 3	Artykuł 11 ust. 3 i 4
Artykuł 10 ust. 4	—
Artykuł 10 ust. 5	Artykuł 10 ust. 3
Artykuł 10 ust. 6	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 10 ust. 7	Artykuł 11 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 11 ust. 1–3	—
Artykuł 11 ust. 4	Artykuł 12 ust. 1
Artykuł 11a lit. a)	Artykuł 12 ust. 2
Artykuł 11a lit. b)	—
Artykuł 12–12d	—
Artykuł 13 ust. 1	Artykuł 13 ust. 1
Artykuł 13 ust. 3	Artykuł 13 ust. 2
Artykuł 13 ust. 4	Artykuł 13 ust. 3 akapit pierwszy
—	Artykuł 13 ust. 3 akapit drugi
Artykuł 13 ust. 5	Artykuł 13 ust. 4
Artykuł 14 ust. 1 i 2	Artykuł 14 ust. 1 i 2
Artykuł 14 ust. 3	Artykuł 3 ust. 4
Artykuł 15	Artykuł 15
Artykuł 16	Artykuł 16
—	Artykuł 17–19
Artykuł 18	Artykuł 20
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II